

det soleklare ansvar, der er for alle senere skatteministre, som har haft ansvaret for Told•Skat, mens den her praksis har udviklet sig så ekstremt, at den i dag begrundes og lovliggør ulovligheder?

Det må være, fordi det er politisk ubehageligt, at der er Stavads i den ene ende, og at det så starter med Isi Foighel i den anden, at der er alt for mange i den her sal, der måske ikke har lyst til at få rodet mere op i tingene. Jeg ved ikke, om det er det, der er svaret på, at låget skal lægges på.

Eller er det en anden ting? Er det af hensyn til EU-unionen? Er det frygten for, at Danmark vil få en kæmpemæssig anklage nede i Kommissionen for ulovlig statsstøtte til banker i en årrække? For det er jo konklusionen. Hvis man indrømmer, at det, der er foregået, er ulovligt, er der jo tale om et ulovligt statstilskud til banker, og det vil naturligvis få konsekvenser i EU.

Det er da også ubehageligt; det er jeg enig i. Det kan være ubehageligt for Danmark at blive trukket for Kommissionen på den måde, men det kan ikke begrunde, at vi holder hånden over nogen med hensyn til det, der er sket. Det kan ikke begrunde, at vi ikke kommer til bunds i, hvad der er ret og forkert.

Derfor vil jeg, da jeg nu har hørt regeringens – desværre – afvisning af at gøre mere, appellere til det flertal, der er i Folketinget, og som har manifesteret sig omkring Stavadsagen, og som ønskede undersøgelsen igangsat, og som stadig væk i dag, hvor vi har problemer med, at der også er lagt låg på i forbindelse med embedsmændssagerne, og som står fast på, at vi i Stavadsagen skal helt til bunds, om at man kan støtte Enhedslisten i, at vi også her skal helt til bunds.

Derfor vil jeg fremsætte et forslag om en motiveret dagsorden. Det er ikke, fordi vi er rigtig glade for det, men ministeren sagde selv, at en retssag er det, der kan afgøre tvisten, og jeg er enig i, at vi ikke har brug for nye undersøgelser, men at en retssag er den rette måde at få det her afklaret på. Og derfor vil vi med en dagsorden have pålagt regeringen, at den får etableret det, man kan kalde et anerkendelsessøgsmål, en retssag, der får endegyldigt fastslået, hvordan de her love skal tolkes, også fordi vi først på det grundlag kan vide, om det er nødvendigt at gå ind og lave de love om, hvis de kan tolkes uhenigtsmæssigt. Og derfor følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at der hersker stor usikkerhed om retsgrundlaget for den skattemæssige praksis, som har dannet grundlag for redning af nødlidende pengeinstitutter, og da det ikke er muligt at få større klarhed gennem nye undersøgelser, opfordrer Folketinget regeringen til,

- at regeringen følger det råd, den indhentede fra advokat Lett, hvoraf det fremgik, at Bikuben ikke har ret til det ulovlige skattefradrag, der blev godkendt af Told- og Skattestyrelsen efter overtagelsen af Bornholmerbanken,
- at give Bikuben fri proces for at kræve erstatning for det tabte fradrag, med det mål at få prøvet sagen og dermed praksis ved domstolene.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 21).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne anerkende den ildhu, med hvilken Enhedslisten har kastet sig over problemerne i forbindelse med anvendelsen af forskellige skatteregler i spørgsmålet om bankredninger. Og denne forespørgsel ligger da også i direkte forlængelse af flere tidligere diskussioner her i salen og i forlængelse af Enhedslistens tidligere forespørgsel om samme emne den 19. maj i år.

Her blev der vedtaget en dagsorden, der opfordrede regeringen til at tilstille Folketinget resultatet af den igangsatte advokatundersøgelse om placering af ansvar og en vurdering af, hvilke initiativer som bør drages i denne forbindelse.

Folketinget har modtaget rapporten fra advokat Lars Svenning Andersen, og derfor er det helt naturligt, at vi får lejlighed til at drøfte spørgsmålet om bankredninger endnu en gang.

Svenning Andersen påpeger en række fejl og mangler i forbindelse med behandlingen af banksagerne i perioden 1984–1993. Disse fejl er forbundet med metoderne, hvorved bankerne opnåede skattefradrag. I to af sagerne finder han, at sagsbehandlingen er så kritisabel, at der bør gennemføres tjenstligt forhør af den ansvarlige embedsmand.